

РЕШЕНИЕ

№ 25003

гр. София, 22.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5657** по описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по касационна жалба на началник на отдел „Оперативни дейности - С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрк. Й., срещу Решение № 1282 от 04.04.2025 г. на СРС по НАХД № 13561/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 136-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № 772430-F764232 от 31.05.2024г., издадено от началник отдел ОД в ГД ФК на ТД на НАП - [населено място], с което на жалбоподателя „ФОБОС“ ООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 31 081 лева за нарушение на чл. 127и, ал.1 от ДОПК.

Касаторът моли решението да бъде отменено като неправилно. Посочва, че по делото безспорно е доказано извършването на нарушението, а именно че до момента на влизане в страната на 17.04.2024 г. получателят на стоката „ФОБОС“ ООД не е декларирал предварително данни за превоза и представил уникален номер на превоза. Разпоредбите на чл. 127и, ал.1 от ДОПК, чл. 8, ал.1 от Наредба Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол на територията на Р България и чл. 13, ал.3, т.5 от ДОПК се припокриват. НП е издадено при приложение на разпоредбата на чл. 53, ал.2 от ЗАНН и чл. 127 и, ал.1 от ДОПК и не страда от пороци. Излага съображения, че въззивният съд не е изяснил всички релевантни факти, а е приел, че санкцията е изчислена по курс на щатския долар към грешна дата. Не на последно

място изтъква, че е налице свръхпетитум, доколкото в жалбата, с която е сезиран съдът, не се съдържат оплаквания за несъразмерност на санкцията. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

Ответникът – „ФОБОС“ ООД, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител адв. А., в отговор от 04.06.2025 г. излага становище за неоснователност на жалбата. Споделя изводите на първоинстанционния съд относно констатираните нарушения на процесуалните правила поради неяснота в НП относно правната квалификация на нарушението поради несъответствие на посочената квалификация в НП и АУАН. Твърди, че не е налице свръхпроизнасяне на състава на СРС по въпроса за размера на наложената санкция доколкото възражение в тази посока било отправено в писмените бележки по делото, а съдът правилно е приел, че при определяне размера на санкцията, превалутирането и изчисляване на данъчната основа е следвало курсът да се определи към датата на извършване на нарушението, а не датата на издаване на НП и налагане на санкцията. Дружеството нямало вина за допуснатото нарушение доколкото при процесната доставка транспортът бил извършен от друго дружество, което не уведомило българското дружество за изпратеното сурово кафе. Излага съображения, че правото на защита на ответника било ограничено поради обстоятелството, че в НП било погрешно упоменато, че срещу АУАН не е подадено възражение. Погрешно било определено мястото на извършване на нарушението в [населено място], вместо ГКПП Д. мост 2. Имуществената санкция била несъразмерна на реалната печалба от недекларираната стока, която възлизала на 10 000 лева. Претендира разноски. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 17.04.2024г. при осъществен фискален контрол във вътрешността на страната, на адрес- [населено място], [улица], възложен през Информационната система за фискален контрол /ИСФК/ с ПИП №050903033704, около 14.30 часа при извършено разтоварване на СВФР- кафе, недокофеинизирано -14361кг., нето тегло, на стойност 43083.00 USD, съгласно фактура № 2024- 00220/ 17.04.2024г., издадена от YAMAN D.O.O. с VIN SL 58883738, е установено, че дружеството- жалбоподател не е изпълнило задължението си по чл. 127и, вр. с чл. 13, ал. 3, т. 5 от ДОПК и като получател на стока с висок фискален риск, чийто превоз започва от територията на страна членка на Европейския съюз и завършва на територията на България, не е декларирано предварително данни за тази стока до влизане на транспортното средство на територията на България. На същата дата е съставен Акт за установяване на административно нарушение № F64232 от актосъставителя И. М. М. в присъствието на един свидетел при установяване на нарушението. Въз основа на горепосочения АУАН е издадено и наказателно постановление № 772430-F764232 от 31.05.2024г. от началник отдел „Оперативни дейности“- С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на „ФОБОС“ ООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 31081 /тридесет и една хиляди осемдесет и един/ лева за нарушение на чл. 127и, ал.1 от ДОПК. Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на гласните и писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК. Като е констатирал, че в АУАН е записано, че са нарушени

разпоредбите на чл.127и, ал. 1, вр. с чл. 13, ал. 3, т. 5 от ДОПК, докато в НП е посочено, че е нарушена разпоредбата чл.127и, ал. 1 от ДОПК, както и че погрешно размерът на санкцията е изчислен към датата на издаване на НП, а не към момента на извършване на нарушението, съставът на СРС е приел, че в производството по издаване на оспореното НП са допуснати съществени процесуални нарушения и на това основание е отменил НП.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо, но неправилно.

Съдът констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на нарушението и налагането на административното наказание са извършени от компетентен орган, предвид представената по делото Заповед № ЗЦУ - 384/27.02.2024 г. на Изпълнителния директор на НАП. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс. В АУАН и НП се съдържат описание на нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени.

Съставът на съда не споделя констатациите на СРС относно допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при определяне на правната квалификация на нарушението. Действително в АУАН са посочени като нарушени са посочени разпоредбите на чл.127и, ал. 1, вр. с чл. 13, ал. 3, т. 5 от ДОПК, докато в НП е упоменато, че е нарушена разпоредбата чл.127и, ал. 1 от ДОПК. Липсата на пълно съответствие между посочени в АУАН и НП като нарушени разпоредби, само по себе си не е нарушение, доколкото е ясно кое е нормативно установеното задължително поведение. Допустимо е административно – наказващият орган да прецизира правната квалификация на нарушението при проверката за законосъобразност на съставения акт по чл. 52, ал.2 от ЗАНН преди да се произнесе по преписката и да издаде НП. Този извод следва и от разпоредбата на чл. 53, ал.2 от ЗАНН, според която наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая, нормата на чл. чл.127и от ДОПК съдържа ясно очертаване на лицето, по отношение на което съществува задължение да декларира стоката, както и кое е дължимото от него поведение, а именно предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и да потвърди получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Нормата на чл. 13, ал. 3, т. 5 от ДОПК по същество преповтаря дължимото поведение на получателя на стоката при изброяването в чл. 13 на задълженията на всички участници в транспорта и доставката при движението на стоки с висок фискален риск. В случая в НП изрично е посочено, че Ф. ООД не е изпълнило задължението си по чл.127и, ал. 1 от ДОПК именно в качеството си получател на стоката, тоест липсва неяснота коя от хипотезите на цитираната разпоредба е нарушена. В този смисъл липсва нарушение във връзка с определянето на правната квалификация на нарушението.

Обстоятелството, че в НП е посочено, че срещу АУАН не са постъпили възражения, а възражение е депозирано, не може да се квалифицира като съществено нарушение на процесуалните правила, след като санкционираното лице е уведомено за издаването на НП и е изложило в жалбата си всички възражения, т.е. правото му на защита не е ограничено.

Съгласно чл. 127а, ал. 2 от ДОПК, на фискален контрол подлежи движението на всички стоки с висок фискален риск, независимо от мястото на получаване/разтоварване на стоката - територията

на страната, територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или територията на трета страна. Списъкът на стоките с висок фискален риск се утвърждава със заповед на министъра на финансите по мотивирано предложение на изпълнителния директор на НАП, като заповедта и списъкът на стоките с висок фискален риск се публикуват на интернет страниците на Министерството на финансите и на НАП. Разпоредбата чл. 127и, ал. 1 от ДОПК предвижда, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни по реда на Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България. Съгласно разпоредбите на чл. 127и сл. от ДОПК, на лицата, които са декларирали коректно предварително данни за превоз на СВФР чрез електронната услуга, НАП генерира и предоставя уникален номер за превоз, който се съобщава на водача на транспортното средство или на лицето, придружаващо стоката, превозвача или на този, който организира превоза и при осъществяване на фискален контрол, заедно с документите по чл. 13, ал. 2 от ДОПК, водачът на транспортното средство следва да предостави и генерирания уникален номер за превоз.

В случая, в НП е посочено, че при осъществен фискален контрол е установено, че на 17.04.2024 – датата на влизане на транспортното средство в страната, „ФОБОС“ ООД в [населено място] е извършило нарушение по чл. 127и, ал.1 от ДОПК. Посочено е каква е превозваната стока, откъде се внася, посочени са основните обстоятелства, при които е извършено нарушението. Така очертаните елементи на нарушението – дата, място и дължимо поведение, се доказват от представени по делото протокол № 050903033704-1 от 17.04.2024 г. за извършена проверка на стоки с висок фискален риск, Протокол № 0029879/17.04.2024 г., справка за ВОП и проверка в страната с УИН, приемо- предавателен протокол, и не се оспорват от страните.

На следващо място съгласно чл. 278б, ал.3 от ДОПК лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 – 5, се наказва с глоба – за физическите лица, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая нарушението се изразява в липса на предварителното деклариране на стоки по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК. Данъчната основа е определена правилно в размер на 43083 USD съгласно фактура № 2024-00220/17.04.2024 г. Към датата на извършване на нарушението - 17.04.2024 г. курсът на американския долар към български лев е 1.83853, тоест данъчната основа преизчислена в български лева възлиза на 79209.38 лева. Имуществената санкция в размер на 40 % от данъчната основа на възлиза на 31 683.75 лева. Санкцията определена от административнонаказващия орган е в размер на 31 081. лева, като неправилно е взет предвид курсът на българския лев към датата на издаване на НП – 17.05.2024 г. Действително при индивидуализирането на размера на имуществената санкцията от страна на административнонаказващия орган е допусната неточност при изчислението, която обаче не представлява основание за отмяна на НП, доколкото определения размер на наказанието е по-нисък от този, който е следвало да бъде приложен. Същият е по-благоприятен за нарушителя, не засяга правото му на защита и не може да бъде основание за отменя на НП при условие, че извършването на нарушението е доказано.

Изложените съображения обуславят извод, че са осъществени всички елементи от състава на нарушението /от обективна и субективна страна/. Наказанието е определено правилно по вид и въпреки неточността в изчислението, се явява наложено законосъобразно в по-благоприятен за нарушителя размер. При изложените съображения съдът намери наведеното касационно основание за осъществено, което обуславя отмяната на решението изцяло и потвърждаването на НП.

С оглед изхода на делото и своевременно отправеното от касатора искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН ответникът следва да бъде осъден да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции в общ размер на 160 лева, определено в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал.2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1282 от 04.04.2025 г. на СРС по НАХД № 13561/2024 г. по описа на Софийски районен съд.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 772430-F764232 от 31.05.2024г., издадено от началник отдел ОД в ГД ФК в ЦУ на НАП - [населено място], с което на жалбоподателя „ФОБОС“ ООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 31 081 лева за нарушение на чл. 127и, ал.1 от ДОПК.

ОСЪЖДА „ФОБОС“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 160лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.